

כתובת נ"א ש"ק

13. ~~14~~
23.

ΔΙΑΤΡΙΒὴ ἢ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚῆ,
περὶ τῆς Ἐτυμότητος, Ὁρθογραφίας καὶ Ἐμφάσεως
τῆς

ש"ק נ"א

Γενέσ. ΔΔΔΠΠΠ. ι.

ἢν,

Ψηφιοζόμενος λαμπροτάτος τῆ Συγκλήτου, ἀρχισυντάκτου
καὶ Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῆς ἐν Ἀθῶναις.

ΚΑΤΕΥΘΕΤΝΟΝΤΟΣ

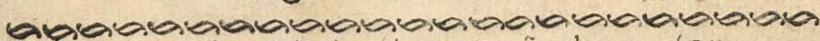
Κυρ. ΣΙΜΩΝΟΣ τῆ ΠΑΥΛΙΝΟΥ,

τῶν Ἑβραϊκῶν καὶ Ἑλληνικῶν γραμμάτων καθηγήτης
ἐπιδειξιωτάτος καὶ παιδευθεὶς μετὰ ἀξιοπρέπειας,
ἀπὸ παιδὸς θεωρητησόμενος.

Ἐλευθέρως τῆς ἀσκήσεως ἔντακα,
τῆ τῶν ἀλικρινῶν τῶν Φιλελευθέρων καὶ Φιλελλήνων
δοκιμασία σωφρόνως παρεστῆσι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑἰΝΗΔΙΟΣ,

Ἐν Ἀκροαθῆναις τῷ μεγίστῳ, τῆ Βουδρουμιῶν ἐπι δέκα η.
ἔτεσιν Χ ΙΗ Η ΙΔ ΔΔ ΠΠ Π. 1688



τυπωμένη ἀπὸ ἸΩΑΝΝΟΥ Τῆ ΟΥΔΑΔΔΙΟΥ,
τῆς Ἀκαδημίας Τυπογράφου.

102

Dr. Lillie's

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637



UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΙΝΗΛΙΟΣ,

δι' Αναγρ. Δίπν.

ΓΑΙΩΝ ΕΡΓΟΙΣ ΗΛΙΟΣ.

ΗΛΙΟΣ ΊΝ' ΑΕΙ ΓΟΡΓΟΣ

διὰ μεταβολ. τῶ ο. εἰς ω.

ει

ἐξεργασία.

ΗΛΙΟΣ ὅς ΓΑΙΩΝ ΕΡΓΟΙΣ πάντων ὅη μείζων
Ἐστὶ καὶ ὡς βασιλεὺς, λοιπὰ μὲν ἄσπρα ἄρει.
Ἐκ θαλάμης κύμφο κατ' ἐκάστην ἔσχατα γαίαις
σκέπτεται, ἀνυγάζει, ἢ σκότ. ἔνθεν εἰλεῖ.
Ἐστὶ μέγιστος νῦν ΠΥΨ κλισῆς ὁ δίκαιος
ἩΛΙΟΣ εἰρήνης καὶ τε δικαιοσύνης.
Αἰδίων γε χῆμα πατρὸς μαριμᾶ ἔ' ἰακῶβ.
Ὅν καὶ νῦν σὺ γεραίφεις φίλτατε ΑΙΝΕΛΙΕ
φίλτατε ΑΙΝΕΛΙΕ, φεάζω ὅη ΓΟΡΓΟΣ ΑΕΙ σὸ
ὧς ἄδδην φανερώς γεμάματα ταῦτα λαλεῖ
καὶ οἶμαι ΊΝΑ ὡς μέτ. ἡλι. ἐν γε πλανήταις
λαμπρίσης βραχέως ἐν τε χόρῳ σοφίας.

ἀσμένως ἐχεδιάζον

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΛΛΗΝΟΣ.

εΙ
Οση ὄντως ἑλληνικῆς τῆς γλώσσης ἡ ὠφέλειμ, ὅση τε ἐξοχή
 παντελῶς ἀδύνατον τῆ παρὰ φεράζαν ὑπάρχω. Διὰ τῆ πο
 μηδεὶς πρῶτον ῥωμαϊκῆς τῆς γλώττης, εἰμὴ ὀμῆ, τῆ ἑλληνικῆ
 ἐπιμελῶς σπαδάζη· ὅθεν, τῆπὶ τὸ πολυθρύλλητον· ὅτις ἐχ
 ἑλληνικὰ διδάγματα, ὀμῆ συζεύγνυσι πῶς ῥωμαϊκοῖς, ἐκεῖνος
 ἄρα γὰρ, τῆ πεπαιδευμένη ὀνόματ· πάντως ἀνάξι· τὰ ἀφορῶ
 ὄν τρόπον, ὁ θεολόγος πολμῶ, ἐκ τῆ μαθεῖα αὐτῆ, ταύτην τὴν
 διάλεκτον, ἐκβάλλειν, ἐπειδὴ, αὐτὴ ἡ νέε διαθήκη, αὐθεντικῶς
 καὶ ἑλληνιστὶ ἀναγεγραμμένη ὑπάρχει. Καθὼς ὁ ἀνθρῶπις ἐτέ
 ρας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἔμὴ δύναται ἀπερεῖσθαι, ὡσαύτως, αὐ
 τὸι οἱ φιλόσοφοι, ποιηταί, ῥήτορες, ἰσοκρί τε, τὰ καθήκου
 πι αὐτῶν, μηδαμῶς οἶδασιν ἀποτελεῖν, εἰ πύτης τῆς γλώττης
 ὑπερῶνται. πανταχῶς ἔνσικυτῆ ἐπιμελεία ἐστὶν ἀξία μεγάλῃ ἐπαί
 νῃ, ὁ λαμπρότατος κυρ. ἀποκρίθεις, ὅτις ἀνδρικῶς, αὐτῷ τῷ ἔρ
 γῳ, ἑλληνίζεις, ὡσπερ παρῶσα ἡ διατριβὴ ἡ πεπαιδευμένη φανερῶς
 φανεροῖ, πρὶ τῆ ἡνπερ συγγέγραφας κομψῆ τῆ μεθόδῳ ἐφ'
 ἡνπινα, νῦν τὴν τῆ ἰσοκράτους διαφανῆ λέξιν, νῦν τῆ πλάτῳ·
 ἐξοχήν, ἄρτι τῆ Δημοκράτους αὐγὴν, ἄρτι τῆ Ἡροδοτῆ ἐκλογὴν,
 ἐπίστε τῆ τὸ ἐκδήλον ξενοφῶντος, ἐπίστε τῆ Θεοκυδίδε βραχύτη
 τα. νῦν τῆ Αἰσχύλου σεμνότητα, νῦν τῆ Ὀμήρου πολυμιξίαν,
 νῦν τῶν Ἡσιόδου, νῦν Σοφοκλέος, ἐπὶ τῶν ἀγχίνουσαν, ἀγχινῶς
 μελέμῃσαι! ἔρῳσι.

Ε. ΙΝΔΡΗΝΙΟΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ci



σον ἂν δύσπεισον εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψῆφον
 σὺν ἡ, ἐν τῷ γνωρίζειν τὰ διὰ τῶν θεοφερεμένων
 ἀνακαλυφθέντα, ἐγκαλεῖ ἐνδοκως, πάντη, Φεῦ!
 πῶσα ἔδιδόντες, διετραμμένη ἀγία γραφή.
 Τάυτης εἰς πηλιάγχη πλείους ψῆφον γελμάτων ἐμπλησθεῖς,
 χαριῶν τε καὶ ἀπειληκῶν, ὅσῳ γε αὐτίκα ἀνυπερθέτως
 ἀποπλησθήσιν· ἦσαν δὲ μέντοι, ἐν ἀπαντὶ αὐθιδέες, καὶ καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν πλέθονται πλείους, ὅ γινώσκον τῆ θεῶν τὰ περὶ καθ'
 θῆον φανερά σπαράζοντες ὑποκρυβεῖν. Τέτων τῶν σκο-
 λῶν πλάναις καθ' ἅπερ κρι θυχερῶς γίνονται κατὰ λέγεσθαι,
 ἔως καὶ αὐτὰς διαλύσως ἕνεκα παρεφέρειν ἀδύνατον. Τῆ
 δὲ εὐλαβῆσαι πᾶς τῶν παρερμηνεῶν τροφὰς, μιᾶς μόνου, ἐν τῷ
 νυνί, παλαιᾶς τῆς διαθήκης λέξεως ἐμφασιν, παρεθυμήτην ἐν-
 ερευῶν. Πῆψθ' ἰδὲ πᾶσι, κεφαλῆς τῆ λογίης ἀποθνήσκον-
 τος Πατριάρχου Ἰακώβ. χαλεπὸν με ἐξομολογῶ ἔπιβληθῆ-
 ναι ἔργον, ἐν ᾧ διέτριβον πλείους· πρὸς ὧν ἐξηκριβαμένους
 διαφωνήσεις αὐτοσκειον τὸ παρὸν ἔχουσιν μὲν ὅτι κατὰ τὴν ἐξεγ-
 ρασίας ἐξοχὴν παρελλήλιζεν ἀσκημα, ὑπερνεομαι δὲ ὁμως
 καὶ ἀξίαν τῆς ἀτρεκείας τῆς μηδοπῶν ἠτῆσθαι εἰαυτῶν. ἐφ'
 ἣ ψῆφον πεπιθῶς, ἔπιείκειαν τῶν ἐυγνωμόνων ψῆφαι-
 σθαι πολυῶν ἔργασθαι!

A

Πρόβλ.

ΠΡΟΒΑΗΜΑ ΠΡΟΤΕΡΟΝ

Ὄνοματοποιίαν λέξεως ΠΥΨ τὴν ἑτεροχήμεον, καὶ διὰ νοίαν ἐξηγήσιν περιεῖν τῶν παμπόλλων.

3



§. I.

Φέλιμος ὡς οἶόντε μάλιστα παραινῆσι τοῖς πειραματευομένοις ἐδόθη πάλαι· χρῆ, δηλαδή, ἢ μεταχέρισιν θεμαίος γίνεσθαι ἐξ ἐπιζητήσεως τῆς ὀνομαστικῆς, ἵνα δηλῶται σιχηῖα τὰ πρῶτα τῆς διατριβῆς. Ἐπιτηδεύματος ἔν τῆτι καὶ διασήμε τῆς χρη· σότη. Ἐνεκα, ἢ ἐπι λαμβάνειν ἐν τῷ περὶ οὗ, ἀνακρινέσθαι καὶ ταύτης τῆς ἐξετάσεως ἐπιγραφῆ, καὶ τὸ ἐπίσης, ὀνοματώδες. Ἐρμηνεία δὲ ταύτης τῆς λέξεως, καθάπερ παμπόλλοις τῶν ἱεράων καὶ τῶν διδασκάλων αὐτῶν πολυχεδῶς ἀναφάνειαι, ἕτως καὶ ἐκείνην ἐπισηρόπων ἐκ γενεσίαν πρῶτος.

§. II.

Ἐξηγητὴς ὁ δημοσευτὴς γὰρ μετὰ φερίζει, ἀπεκαλμῶ· ἀφ' ὅτε σπλέρηται, αὐτὸς νομίσαι ταύτην τὴν λέξιν, ὑπαρχῆν ἐαυτῆς ἀναφέρειν εἰς τὸ ΠΥΨ ἀπέκαλκε. ἥτις ἢ μετὰ φερισ ἀφορμὴν ἔδωκε ἱερονόμοις ψευδοκαθολοῖς, ἕτοι οἱ παρήρησταζόμενοι συμβιβάζουσιν, ἐκ παλαιῶ μὲν γεγραφέαι ΠΥΨ αὐτῷ

ἀπὸ δὲ τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀποδείξει τῆ σαφῆ ἡλεγκριών, νόμ
 κακῶ μεταλλάχθαι ΠΨ. Ταῦτα π δοξάζει Ευγένιος
 ἄμα τῷ Οἰηλαίῳ, τῷ καὶ τὸν τρόπον αὐτῆς τῆς μεταβολῆς καὶ
 μεταφράσεως ἀναδειχάμενος, ὅταν γραφαί πρότερον μὴν ἦτο
 ΠΨ ἀπεκαλιμύθη· ἀλλὰ δὲ οἱ Ἰουδαῖοι κατ' ἀλήθειαν
 ἔκ εἰς ἄπαξ, ἔγνωμα τῷ Χριστῷ μετέλλαξαν· πρῶτως γὰρ
 προσέθησαν τὸ γράμμα Ἰ, καθεξῆς τὸ γράμμα Π,
 ἠλλαγον εἰς Π, ἐπειδήπερ ἂν δὲ τῆς δόξης αὐτοῖς ἐναντίον τῆς
 γραμμῆς, αὐτοῖς ἐμῶσι Π (ὃ αὐτοῖς προσέθεσαν) ἴσασθαι
 ἀπὸ τῷ Ἰ, καὶ ταῦτα πάντα πῶσον ἐξ ὀνόματι τῷ ΠΨ
 δωθήσεται αὐτὸς ἔγνωμα τῆς πόλεως ΨΨ, ἵνα αὐτὴν
 τὴν πεφητεῖαν ὡραχιδιάσωσι καὶ ὡραφέρωσι, ἢ εἰς βασιλεῶ
 τὸν Δαβὶδ, ἢ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἢ Ναβακδοζοροα.

§. III.

Πρὸς δὲ διερευνηθῆς τῆς ἰσων ἐπέρω ψήφους, ἀνερχόμεθα
 πρὸς τῆς ὡραχιδιάσεως αὐτὴν τὴν λέξιν ἀπὸ τῆ ὀνόματι
 Ψ, δῶρον, χάρισμα, καὶ τῆ κομματίε ΠΨ πρὸ Ἰ
 αὐτῶ. ὅτιως μεθερμηνεύεται ἐν τῷ Μιδραχ, μαρτυρεῖται
 Ραχί, διὰ τὸν πῶσον τῆ ψαλμῶ ος. ιβ. καὶ Ἰβί
 κηβλ, οἴσασι δῶρα τῷ φοβερῷ. πρὸς δὲ τὸ αὐτὴν τὴν διὰ
 βεβαίωσιν πισώσεται, αὐτὸ τῆ ἰσπίε κεφ. ιη. ζ. περαεῖζε
 ται· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνερχθήσεται δῶρα κυρίῳ σα
 βαώθ.

Βασίδ. ἰπόθεν νομίζουσι λέγεσθαι ΠΨ, ἐπεὶ ὁ παρ.
 Φήτης ἀναμνησθεὶς ἐν αὐτῷ τῷ λογίῳ καὶ ἔθεε καὶ ἔδωκε ἔ
 ἀπαγγεῖλαι ἡσυχίαν, ὡς ἐν ἐκείνῳ ἀναφαίνεται κατὰ τὴν ἰσθ.

§. III.

Τίνες δὲ ΠΨ ψεύχουσιν ἀπὸ ἑ ΠΨ, ἡσύχασε, εὐσ
 δύασε, ἐξηγήσασθαι αὐτὸ ἡσύχιον, ἐρητικόν, εὐτύχη ἢ εὐερε-
 ρητικῶς ἐρηνοποιὸν καὶ σωτήρα. πάντην τὴν γνώμην ἀέλαο
 βον παλείσει, καὶ τῶν θεολόγων καὶ τῶν φιλοσόφων, καὶ δὲ ἑ
 ἡμηδαπί. Τάυτην γε πρῶταιρέμεται ἡμεῖς τῶν ἄλλων περικρίνειν,
 ὡς περ γνήσιον, ἵσχυρόν τι διὰ τὸ ἡμέτερον ὡς ἐπιλοιοπαὶ ἐκ ἐμῶ
 πεπλεγμένην ἀμφηρίσις. διὸ καὶ ἴσχυς ἐν τοῖς ἐξῆς παλείσις.
 ἅ γε δὴ εἰσισμύτως ψεύσασθαι.

§. II.

Προτέρω δὲ, εἰάν ἐρευνησώμεθα τῶν πεινορέων σημειώσεις,
 γνωσόμεθα καὶ τὴν πειρημένην ψεύχουσι διὰ τὸ Ψ
 βρέφου. σὺν περὶ τὴν τῷ Π ἀντὶ Γ καὶ μεταφράζεσθαι
 ἡίδιον αὐτῶ, ὡς περ καὶ ἐκ κατὰ τὴν ἀσέως γνωμῶν τῶν ἐχομένων
 πάντης τῆς κεφαλῆς σαφηνίζεται, καὶ τὸ ΠΨ ἀντὶ ΠΨ
 γεν. ιγ. γ. ΠΨ ἀντὶ ΠΨ κηλ. τῶν ἐνεκα φημι
 καὶ τὸ Ψ ἐπιπλοῦντες μεταφράζουσιν. ἕως ἔρχεται βρέ-
 φου ἡίδιον αὐτῶ, ἴσχυς δὴ παρ, ἴσχυς ἐστὶ καὶ ἐξοχὴν μεσσίας.
 ἐν ἴσχυ.

εἰς ταῦτα σπυράζοντες, ἐκ αἰτίας αἰνεύ, **χρημαζούσαι ἀχρεῖον**
θέμα πψ, ὁπόθεν ἦ **πψ**, οἰοῖται **πψ** ἀπὸ τῆ **πψ**
 Δεῖ γὰρ περὶ ἐμφάσεως ἔ λόγος τέταθ διαδικάζεσθαι ἐκ λέξεων
 τῶν ὁμογενέων, πρὸς τὸ ἀναίρειν δυσχερείας τὴν ἀιήλογιαν, ὡς γὰρ
 τὸ παλαιὸν ἐδίδαξε Κίμχι εἰπὼν· εἰθισμένοι ἔσθι πῖς Ἐβραίοις
 ὡραπιθεῖαι λέξιν περὶ **πράγμα** ὅμοιον, ἥς ἀν γράμματι
 συμφωνεῖται τοῖς γράμμασι λέξεως τῆς ἐτέρας, ὡν ἐκάστη
 ἐκείνην γνώμην ἐκπῆθισιν, εἰκὸν ἢ τὴν γραμμάτων ἀναστροφῆν.

§. ΠΙ.

Απὸ δὲ τῆ **πψ** καὶ **πψ** πρὸς **πψ** εἰς λόγον ἔ κανεῖται
πψ, καὶ γὰρ ἐνθάδε παρηγμένα πρὸςκαλέσθαι· ὅθεν ὁπί-
 στανται ἐτυμολογίας ταύτης τὴν αἰήν κατέχων ἐμφασιν· ὅτι
πψ παρηγμῶν ἀπὸ τῆ **πψ** ἀκρῶς ἐφαρμόθη τῷ
πψ. ὡρασκουάζεσι γὰρ μὲν πλείεσι σὺν Ταλμὺδ
 δηλόεσι πε τῆτο, χόριον, σκελλιον· ἔτι, δηλονότι, ὃ πρὸς
 βλήθη τὸ βρέφει ἐν γαστρὶ μητρικῇ, καίτοι μὲν ἄλλοις δο-
 κῆ σοχαστικώτερον μεθωρμηένειν, κοίημα ρεασὶ γατημένον, ἢ
 ἀρβύθκιον· ὅτι καὶ ἐπεισφάρεσθαι τῆ συναφεία ἐχομένω τῶν σίχων
 πεπεισμένοι ἀιρῆθαι ἀπὸ τέταθ ἐν **πψ** κατέχουσι δισχερί-
 ζεσι τὸ **πψ** ἀμέσως, ὅτε πρὸς αἰήν ὡραβληθὲν κατμηθῆι
 ὁπιζονῆν καὶ βρεφύλλιον νεογενὲς ἐ δὲ πρῶτον, ἔ ταστε ἐκχο-
 εῖς ἐκπεπορευομένοι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ,

Ἀποδείξαι τῆς ἀληθείας ἐρμηνείαν ἀποσκευαζόμενον καὶ τὴν
γνήσιον ἀποσκευάζον.

3

§. I.

Εν περὶ τῶ περὶ βλήματι, ὡς περ ἡμῶν πὸ πῖψι ἐδη-
λώθη καὶ ἐτυμότητι Ἰππλίγδην, ἔτω καὶ ἐν τῷ πα-
ρόντι ταύτην τὴν λέξιν ἐς λόγον ἐρμηνείας, καθημερησιόμεθα
εἰς ἐν τὰ πρῶτα ἐξετάζωμεν μετὰ φρασιν τὴν θρυλληθεῖσαν
ἧς μνησθῆναι ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἰππλήσεως ἐπιήσομεν. Αὕτη ὡς περ
ὡς δοποδείχη, περὶ τὴν Διασέφισιν πάσης τῆς λεξεως, αὕτη
Διαψεύδει τῆς ἀληθείας, ἔτως καὶ ἄλλως τῶν Ἱεροσόμων
τῶν ψευδοκαθολικῶν πλανῶν, τὰς αὕτη καὶ ἴχνη κατα-
κολεθέντας, τὰς δὴ πᾶς περὶ ἀποδείξιν, τὴν Διαπάριδος ἀποδεί-
ξιν ὁμολογημένην δοποδεξαμένης.

§. II.

Πρώτως γὰρ ἐνθύμημα μεταλλάξεως τῆ ἀναλογίᾳ
γραφικῆ ἀνιλέγει. ἐν χρόνῳ ὅτε ἐν τῷ ἀποδει-
κτικῷ ἢ πῖψι ἀλλὰ πῖψι δὲ λέγεται ἐπιπῶ δὲ ἀρι-
μεταπάσης τῆς περὶ φητείας ἐρεβλότητα γενημένην ἀποδει-
ξῶν Ἱουδαίων. πάντα γὰρ (α) ἐξηγήματα τῶν Γαργεμμι τῶν
τῶν τόπων δηλώσει περὶ τῶ πῖψι. ἔτως ὁ ὄγκελος, ἐπὶ δὲ Ἰο-
κλαθάν καὶ ὁ Ἱεροσολυμιταν τὸν τῆ ἐκθέσει τῶ κῆρτι.

τὴν ἐν τρέπτῳ μεταλλάξωσι, ἀλλὰ παντὸς ἐναντιῶσθαι ἑαυτοῖς
 βλέπωσι ἕως Ταργαμιστῶν· (β) ὅτι δὲ παλείσον ἀντιπύττειται Ἰε-
 ρουσαίμ, τοῖς τῶν χειρομάχων, τῶνομα **ΓΩΨ**, ἢ **ΓΩΨ**. Ἐν τῷ
 τῷ 7ῷ δευτέρῳ ἀσφαλέςτερον ὄσι χρηφύργιον αὐτοῖς, ἀνομολο-
 γημένων καὶ τῷ Προχέτα καὶ Ἐ Γαλαβίνα εἰσφέρουσι,
 βιβλ. δ. κεφ δ. Ἰεραῖοι κατ' ἡμᾶς εὐρεῖαν ἔχουσι ὁδὸν Ἐ Φεύ-
 γει, ἀρεῖαί τε τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν λέγηται **ΓΩΨ** ἀπειθα-
 λμῶν ἢ ἀπειθαλθησούμεν. εἰπερ ἄρα ἔτως ὅτι κοινῆς ἐκί-
 θῆται, ἐκ ἴδιον ὄνομα Ἐ μεσοῖς ἀλλὰ πλείστοι κοινὸν ἀκέ-
 ἐκάν **ΩΨ** ἢ ῥῆνον ἀπειθαλθησῶσι, γέρον δὲ καὶ οἱ περὶ φῆται.

c

§. III.

Υποφέρειν δὲ γὰρ δυνατὸν περὶ φητεῖαν πύλην ἢ περὶ μηντύ-
 σαι καὶ παρσίαν Ἐ μεσοῖς, ἀλλὰ μὴ ἄλλω τίνῳ, μάλιστα
 ἢ Ναβακοδονόσορ **Ω**, βασιλίῳ τῆς Βαβυλῶν **Ω**, Ἐ ἀπειθα-
 λησομένε πρὸς τὸ κολάζειν αὐτῶν πατέρων τε ἀμαρτίας,
 ἀποπέσει πόλιν Ἰερουσαλήμ Ἰροῦ τε καὶ αἰχμαλωτίξεν τὸν
 λαόν. Ὁ μὴ μῦθος συγχωρέμεθα αὐτοῖς· (α) ἀλλὰ τὴν ἀμείω-
 βλησίαν πρὸς ἀδήλα γεσσημάτων τῶν ἐσχάτων ἐκατέρως
 λέξεως **ΓΩΨ** καὶ **ΓΩΨ**. (β) κατὰ Φασίς Πατριάρχης ἢ
 μὴ ἐπαγγέλλεται χάριν φυλῆ Ἐ Ἰουδα Ναβακοδονόσορ ἢ
 Ἰμωεῖα ἦν. (γ) θαλμῶδ βιβλ. Σανεδρίμ κεφ. α. ἀφείνει
ΩΨ καὶ **ΡΧΙΩ** πέρα τῆς ἀφίξεως ἐξ αἰχμαλωσίας

τῆς Βαβυλωνικῆς, πρὸς τὰς ἡγεμῶνας καὶ ἄρχοντας, ἐν Μι-
 στράϊμ. Διὰ τὴν τῆτο, ἐπεὶ ἐντυθοὶ ἐξηγητοὶ Ναβυκοδοσό-
 πορ. (δ) Τάργουμ Σκίρ Ασκίεμ κεΦ: 5. α. ἐμολογῆ τῆς
 Γραφείας περὶ λαμπρότητας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ αἰχμαλωσίᾳ τῆ Βαβυ-
 λονικῇ ἀκμάσαι, διότι τὴ μὴ ἀναπίπτουσα Διὰ παρασίας ἘΝαβυ-
 κοδοσόπορ. (ε) Τῷ Ναβυκοδοσόπορι ἐδαμῶς συμπάσῃ, ὁ πρὸ
 ΓΠΦ περὶ παρῆζιαι: καὶ αὐτὸς περὶ δοκίμα τῶν ἔθνων ἔπε
 ἀπὸ πύλως ΑΓΓΑΙΟΣ κεΦ. β. η. παρεξηγητοί: καὶ ἤξει ἐκλε-
 κτὰ πάντων τῶν ἔθνων.

§. III.

Εὰν (B) ἐρμηνεία ἢ πολυρρολήθεισα δοκιμασθήσῃσι, τοῖς Ἰε-
 ραίοις ἴον ἔσοιτο, μάντευμα τῆτο πρὸς φέρειν εἰς τὸν Δαβίδ,
 αὐτὸ τε περὶ παρασίας αὐτῶ μετερμηνεύουσα, ὡς περ εἶποι Πα-
 τεράρχης: ἐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰσραὴ, καὶ ἡγεμῶν. ἐκ τῶν
 μηρῶν αὐτῶ, ἕως ἀνέλθῃ Δαβίδ, βασιλεὺς ὁ πρῶτος ἐκ Φυλῆ
 Ἐ Ἰσραὴ. ὅσον ἀν ἔν τῷ ἔθνος, ἀποπεφασμένως γνωρίζεται.
 (α) πῶς ὁ Δαβίδ ἐκλείπει σκήπτρον Ἐ Ἰσραὴ, μὴ ὄντος ἔπε αὐτῶ
 ἐπὶ τῇ Φυλῇ ἐκείνῃ; βασιλῶν γὰρ πρῶτος ἐκ Φυλῆς αὐτῆς ἦν
 ὁ Δαβίδ. ἄλορον ἔν ἐκείνῃ ἀνάιρησιν τῷ σκήπτρον χημεπίζων,
 ὅπως πρῶτος αὐτὸ ἤρξατο ἀκμάζειν: ἀλλὰ δὲ καὶ, ὅταν
 Δαβίδ εἰς ἀξίαν βασιλικὴν περὶ χθι, σκήπτρον τῷ Ἰσραὴ ἐπὶ
 μάλλον ἐβεβακίωθη, ἢ πικτελῶς ἀφηρεῖτο. (β) ψευδὲς δὲ ἐστὶ
 τῇ

πὴν Φυλὴν ἔ΄ Ἰαδα ἠγμενεῦσαι ὅππ τῷ Δαβιδ. ἔπειρον γὰρ αὐτῶν
 διεμερίσθη ἡ βασιλεία τῶν Ἰαδαίων εἰς βασιλείας ἰδίας δύο,
 τῶν τε Ἰαδα καὶ ἔ΄ Ἰσραήλ, κ. βασιβ. κομμ. ις. ἐπειροῦτο ἔ΄
 Ἰακώβ περὶ τῆς βασιλείας ἔ΄ Ἰαδα λαλεῖν, ἐφ' ὅσον ἀφωρισ-
 μῶν ἀπὸ τῶν φυλῶν τῶν περιλοιπωθῶν διαφροεῖται, παρ' ὅ-
 σον γε αὐτῇ, ἐκκομμένης τῆς βασιλείας ἔ΄ Ἰσραήλ, χροῖα
 παμπληθεὶ ἕπερον, ἄχρι ὀπιφανείας ἔ΄ πτω πρῶτα μῆ-
 νοι, ἕτως καὶ ἐκ συναφείας τῆς συμπλοκῆς εὐγνώστον.
 (γ) Γνωρίζει καὶ Ἰακώβ λογίω τάτω, ὄρο θεσίας, βασιλείας τῆς
 Σιλονικῆς διακρίνεισθαι, ἔ γὰρ δὴ πρὸς μίαν γενεάν, ἀλλὰ πρὸς
 ἑσπέριας τῶν γενεῶν ἀδιορίτως καθὼς Γεν. κβ. κομμ. ιη.
 λέγεται. Πάντες αἱ γενεαὶ ἐν αὐτῇ εὐλογηθήσονται. ὁ μηδαμῶς
 βασιλῆι τῷ Δαβιδ, ἀλλὰ μόνον ὀπιστασία τῷ Μεσσίᾳ συνά-
 πτεται. (δ) πρῶτα φρασις ἡ χαλδαϊκὴ μάλιστ' ὀπιφανῆς δια-
 βεβαίεται περσίαν ἔ΄ Μεσσίᾳ ἐνθάδε ἑσπυτοπῶσθαι, ὡς περ
 ἐν ἑσπομένοις δηλώθησεται.

δ. π.

Εὰν (Γ) ἐρμηνεία ἡ δημῶσι περὶ εἴσα ὡς περ γνήσιον ἑσπυλαβῆν
 φανερὸς ἑσπυ καὶ ὁ χρόνιον γεννημῶν τῆς μεταλλάξεως.
 ἀλλ' ἔ πρὸς τῆς περσίας ἔ΄ χροῖα, ἔπειτα ἀπ' ἀναστάσεως αὐτῶν ἄχρη
 τῶν χρόνων ἔ΄ ἱερουζαλὴμ, μηδὲ γε μετὰ τὸν πρῶτον σκευασμῶν
 ταλμῶν, ἕως τῶν νῦν, ἔ΄ συμβέβηκε δὴ πο γε, τὸ πᾶν, θανά-
 C 78 ἔ

τα δ' ἱεροῦμα, μέχρι δ' χρόνος διαπεπραγμένον ταυμὰ μὴ
 δομίαν μετέλλαξιν γενηθῆναι δῆλον δοκεῖ. (α) ἐξ ἑρμηνείας
 τῶν ΔΔΔ ἑρμηνευτῶν πρώτως τι προχειρολόγησις, ὅπως
 μεθερμηνεύεται τὸ ΠΝΨ, τὰ ἀποκείμενα αὐτῶ ἦν Ἐυσέβιος,
 Ἰερωνάσιος, Κύριλλος, Κυριλλίανος κτλ, ἑαυτοῖς ἔλαβον.
 Ἄλλην δὲ καὶ συφηνεῖαν αὐτῆς τῆς λέξεως, ἄλλοι τῶν Ἑλλη-
 στων ἐξηγηταί, Ἰγνατίος, Ἰερωνάσιος, Γεννάδιος, κτλ, ὡς ἀποστο-
 λείως ὑποδέχονται, διὰ τὴν ἰδιωτικὴν καὶ πολὺ ἐβραϊζοῦσαν,
 καὶ ὀπιμελεστέρας ἔμφασι τῆς γνώμης δηλοῦσαν, ταύτην δηλα-
 δὴ ἕως ἀν' ἔλθῃ ἢ ἀποκρίσει, δηπε, βασιλεία. Ἰὺ ἀναμφισ-
 βητήτως ἀνελογίσθη καὶ ὉΥΚΕΑΟΣ ὡς ἀφραζῶν ἔστιν ἡ
 βασιλεία. Πάλιν γὰρ διασαφηνίζεται ἑρμηνεία ἡ ἑλληνικὴ ἀπὸ
 Σκαλιγέως ὡς ἀφραζῶν, ἐν ᾗ ἀποκρυπτικὰ συνεκαλύφθη.
 ἔφη γὰρ ὁ Ἰσχυρίστης, ΠΝΨ ὀπιλαμβάνεσθαι σημασίαν ἀγνώστων,
 ἀποκρ. α. (β) πρὶ τῆς τάτης, ὁμοδοξεί καὶ ὁ Ἰωανναθάν, ταύτην τὴν
 ἀφραζῶσιν καὶ λέσων, ἕως ἀν' ἔλθῃ μεσσίας βασιλεὺς. (γ) τέ-
 τω καὶ ὁ Ἰεροσλυμίτης συγκαταπίπτει λέγων, ἕως ἔλθῃ βασιλεὺς,
 ἔστιν ἡ βασιλεία τῆς τάτης εἰς ἴχνος ἰᾶσι θαυμάσιμ. Τοιαύτην δὲ
 ἑρμηνείαν ἔκ ἐκφέρουσι γραμματὰ λέξεως ΠΝΨ, ἀλλὰ
 ΠΝΨ ὡς περ' αὐτῶν ἐκάστος διαγινώσκει ἀναβλέπων,
 εἰσὶν ἀφραζῶσιν μετελλάξεως σιγμῶν, ἀπὸ αὐτῶν δοκῶσι ἐνθυμηθῆ-
 ναι ΠΝΨ τῆς ἐστὶ ΠΝΨ, κάπελλος κτλ. βίβλ. ε. κεφ. β.
 ἔστι ΠΝΨ ἀκωνοῖσως διεσχηματισμένον φήθησαν.

§. ΠΙ.

Μασρηται δὴ μετὰ ταῦτα, ἔ' Ἱερονύμῃ παλαιγενέστεροι πλὴν, μνεῖαν μὲν πιέντες ΠΥΨ, ἀπὶ τε αὐτῶ τῶν παλαιωτέρων ἀναγωγῶσως ἸΨΨ πρὶ ἢ ΠΥΨ ἐπεχολίης Δαβιθαμάσσι τάυτη ἑπιψηφίζουσι σαφῶς, οἷς πρὶ παλῶς πιστεύειν σοκασιχώτων. Ἐκ τῶν ἔν παρηγημῶν Φανερῶν, ἔ' τὸν ψήφον τῶν ἐρμηγῶν πλὴν πρὸ τῶ Ἱερονύμῃ, τὸ γραμμα ΠέΠ, λέξιν ΠΥΨ ἀποπερμ- ἀήναι, ἔ' πὶ συνακολέθουσιν ὑπερὸν Ἱερονύμῃ, ἐδεμίαν μετ- ἀλλάξιν ἐπιπεθεῖσθαι αὐτῇ.

§. ΠΙΓ.

Τῆς λέξεως πύλης γνησίῃ ἀρεθῆς ἀφίξεσθαι ἡμᾶς, δ' ἀ ἐφ- ἐξῆς ἐτυμολογίας τῆ Ψ ἐν τοῖς παλαιωτέροις ἱερομορφείῃς ἀποσκευάζεσθαι· πολυειδῶς ἐπειδὴ ἀπαρέσχοι, πηρῶν ἀκότως γδ ἄλις ἐν μισρ. ἐπίθεται Ψ δῶρον, ἐδαμῆ χα- ρακτικῶσ μῦθον ἀντὶ Ψ· τῆνομα τῶ παλαιωτέρω ἀπρ, συνπρὸν τῶ κομμάτι Π, ἔπως ἐ μὴ δι' ἀπεικῶτων ἐλά- ψων δυνατὸν ἐμφανίζεσθαι, δηλαδὴ ΠΥΨ ἀντὶ ΠΥΨ δῶ- ρον αὐτῶ, τῶτ' ἐστὶν ἕως ἐρχεται δῶρον αὐτῶ, σκήπτρῳ δῆπε τῆ Ἰσδα ἐπηγελμένον,

§. ΠΙΔ.

Αποδοκιμασθείων ἔν ἔτως ἐτυμολογῶν τῶν ἀπεικῶν, ἐπὶ ὀλίγον τῶν οἰκειοτέρων ἐξέτασιν ποιῶμεν. εἰς γὰρ τὰ πρῶ- ται τῆς Ψ ΨΨ, ἣν εἰκοσι ἀπὸ τότε μὴ χωρίζειν συμβαλεύουσι ἀνα- λογίαι

λογία τῆς ἐμφάσεως αὐτῆς ἀληθογνωσία ἐς μέγαν συνωδῆς ὁ
 ὑποσημαίνει γδ, ὀπιζονήν. βρεφύλιον καὶ κοίμημα. καθάπερ
 ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἔλεγον· ὁ τε καὶ πανταχῆ τόπων ἐν πα-
 λαιᾷ τῇ Διαθήκῃ φανερόν γίνεται ὅτι ὁ ὑπέμβρυον καὶ τεκ-
 νίον ἐνθάδε καλῶμενον ὀνομάζεται **נָרְיָא** Γεν. γ. ιε. σπέρμα
 γονακός. Γεν. κβ. ιη. σπέρμα ἄβραάμ. **רָנְיָא** καὶ **רָנְיָא**, ἴου.
 θ. ε. παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, ἣς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, ἧ ἡ ἀρ-
 χὴ ἐγενήθη ἐπὶ τῷ ὄμω αὐτῆς καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆς
 μερόλης βαλῆς, ἄγγελος, κτλ. καλεῖται πε **רָנְיָא** καὶ
רָנְיָא Ἔου. ια, α. καὶ ἐλεύσται ῥαβδος ἐκ τῆς εἰζῆς Ἰεσσαὶ
 καὶ ἄνθ. ἐκ τῆς ρίζης ἀναβήσται. **נְחֻשֶׁת** Ζαχαρ. τ. ιβ. πίδα
 λέγει κύριος πάντοκράτωρ, ἰδὲ ἀνὴρ, ἀνατολὴ ὀνομα
 αὐτῆς. ἱερ. κγ, ε. ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος,
 καὶ ἀναστήσω τῷ Δαβὶδ ἀνατολὴν δικαίαν καὶ βασιλεύσει
 βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ
 τῆς γῆς. κτλ.

δ. ΠΙΠΙ.

Εν ταύταις λέξεσιν ἀναλόγως μὲν θεμιλῶται ἑρμηνεία τῆς
רָנְיָא, θεογνωσία λίαν εὐάρεμος· μάλιστα δὲ διὰ τὸ δῆ-
 γμα ἀνθρωπότητος τῆς Χριστοῦ, ἣν προσέλαβον ἐν κοιλίᾳ
 τῆς Μαρίας ὅπως **נְחֻשֶׁת** περιεβλήθη, ὡς περ ἄδον ἀ-
 ληθινὸν κοίμημα τῆς θήλυτος, διότι ἡμῖν ὅμοιος ἐγένετο.
 εἰ δὲ

εἰ δὲ καὶ εὐσεβὲς ἐκ εἰη καλεῖσθαι αὐτὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλ' ὀπι-
 λεκτόν τι καὶ κατ' ἐξοκὴν ἵόν ἔχει· ὅτι καὶ ἐμφανίζεσθαι
 διαβεβαιῶσι προσέχοντες τὸν νῦν τῷ γράμματι Π προστε-
 θειμένῳ τῷ ἩΨ, ἀποδεικνύοντες γε ἅμα τὴν σιγμὴν χάλημα
 προσφουίσαν, ἣν ἐρῶσιν ὑποβλέπειν εἰς τὸν ἴσθμον, ὅτι ἂν ἐκ γε-
 νεῶς ὁ Μεσσίας ἐπιγγέλῃται γνηθησόμενος. τὸ δὲ γράμμα
 Π εἰς τὴν μητέρα Κυρίας Μαριὰμ.

§ Δ.

Ταῦτά φημι ἀληθείας ἀλλότριον ἐκ εἶσι, διότι, καὶ τοῖς θεο-
 σεβῶς ἀρεσκομένοις αὐτοῖς τὴν ἐρμηναίαν πύλην, ἐκβε-
 λῆς δίχα τῆς ὀρθοδοξίας, περιπηθησομένην ἐδήτη δύσπαις
 ἐγχειρίζω καὶ ὀπιτρέπω. μὴ δὲ δὴ πότε τὸν νῦν ἀντιρρήσις πε-
 εὶ τὴν λέξιν πύλην συνειθόντα ἐνοχλῶ, εὐλαβῶμαι ἐαυτῇ τῇ
 γνώμῃ ἀμφισβηησίμῳ, ὡσπερ τῇ ὁμολογῶμεν ὑποψήφίζε-
 σθαι. (α) ΠΥΨ γὰρ ἐν προσφηθείᾳ ἔ' ἱακὸς β' διαφανέσθαι
 καὶ ἐνικῶ ὀνόματός ἔστι τὸ ῥῶσθηρον, ὅπως καὶ οἱ Ταλμαδ. ἐρ-
 μηνεύσιν ἐν Σανδελίμ, κ. ια. σελ. 5η. διότι καὶ τὸ γράμμα
 Π ἰαυτῷ ἐξιδιάζεται, ἔμφητι παραλαμβάνεσθαι δια τὸ προσ-
 τεθειμένον ἔτως γὰρ κοινὸν γνηθησόμενος. (β) ἀδόκιμόν ἔστι
 καὶ τὸ ἔπιμρον ΓΨ, ἐν ἀγίαις τοῖς γραφαῖς ἔδαμῃ ἀναφαι-
 νόμιμον, ἀλλ' ἔξωθεν ἐξεικονισθέν.

D

§ ΔΙ,

Ανθ' ὧν ἐν προτέραις ἀνευ δοκιμασίας καὶ γνώμην φιλο-
 λόγων τῶν ἀξιοχρέων περιετόμεθα ἀρχὴν λέξεως **ΠΝΨ**
 τὸ **ΠΝΨ**, διότι τὴν ἐναργεῖαν ἐμφάσεως ἣν ἔχει πρὸς τὴν δόλο-
 λαφθέων ἐτύμως ἐπιφαίνει χειροδακτῶν τὴν χρηστότη-
 ὠφέλειαν τὴν ἐκ παρσίας ἔ **ΠΝΨ** εἰς πάντας τῶν
 ἐθνῶν πλεονάσασαι πλλαπλασίως, καὶ ἀπεικάζων εἰρήνης
 θαληνότητι, τῆς διὰ νίκην θραμβεύσασαι κληρίην τε Ἰησῦ
 τῷ λυτρωτῷ ἡμῶν προσπορισμένην. Τί δέομαι μάλλον ὁμο-
 λογήται, πτε ἀναλογίας τῆς πίστεως ἄξιον ἐπὶ πλῆθυν; σω-
 τῆς γὰρ ἡμῶν, καὶ ἀλήθειαν εἰρηνητοῖος ἀκεία, ὧ πάντι καλῶς
 προσχώρησεν καὶ σωφροσύνης καὶ ἐξουσίας ἔ κόσμος τέτα, ἀν-
 πί π τῶν ἀμφοῖων, θανάτω καὶ διαβόλη· ἀλλὰ ἢ καὶ
 καθ' ἐκάσων πυλῶν τῶν νετέρων, ἀφ' ὧν ἐθραμβεύ-
 σεν ἀναφανδὸν δι' αὐτὸν, ἡμῖν τε ὡσπερ ἀληθινὸς **οὐτῶ γψ**
 εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν τὴν αἰώνιον εὐσκέυασε.

Ταῦτ' ἄρα πρὸς ἐπι δόλολέκτω τῷ δόγματι συνῆρχειν ὑψηγῆ-
 ται ἀσραλία, γνομένης τῷ **ΠΝΨ**, ἡ καθολικῆ, πάσους ἀπι-
 χθείας, πρὸς πρὸςδοκίαν, ἀναπαύσασα· ἀπαξάπαντα γὰρ πρὸ
 τῆς παρσίας ἀνθ' παντὸς καὶ γῆς μέρθων τε σερβῆντων καὶ δυ-
 σμενεῶν τῶν ἔχληρῶν Ἰουδαίας πολυμερῶς ἐδιωχλήθησεν.
 ὅπερ ἐάν γε πολέμους ἐξήγευκε πρὸς ἀλληλα παρρημησθεῖτα
 ἔθνη,

ἔθνη. προσερχομένους δὲ ΠΙΤΥΨ ἠγεμένους πάντων τῶν
 ἔθνων, Θόρυβοι οἱ πολεμικοὶ ἀνεπαύθησαν μετέπειτά τε εἰρη-
 νευομένοι καιροὶ ἐγένοντο, ἐν τῷ τῷ μὲν δεινῶς, πολλῶν γε σφα-
 λερῶν ἤτλων ἀθλίως ἐκακώθη ἡ βασιλεία τῆς Ἰσδαίης ἔ
 μὲν πῶν ῥάβδος ἐξελέφθη κατὰ περφητίαν ἔ Πατριάρχης,
 ὅστις Θεοφερέμενος, ταύτην τὴν καλῶσασιν ἀρχῆς τῆς Ἰσδαίικῆς
 προσίδον· ὅτι χάριν καὶ τοῦτο ὄνομα ἐτίθη στρατηγῆ τῷ
 παλιόκεστοι, οἷόν τε χρόνον τὸν ἀφωρισμένον μηνύσει καὶ
 τὰ ἐνδεχόμενα ἐν αὐτῷ.

§. ΔΙΙΙ.

Εκλελυμένοις τελευταίον με ἐμμένειν παρακαλεῖ ἀναλογία
 ἡ γραμματικῆ, ἐκ προφανῶς ἐνδεικνύσα λέξιν ἀμφισβη-
 τήσεως τῆς ἐνεσώσης, εἰς ἔτυμον δοκιμασθεῖσα δεξιωτάτως ὑ-
 παρχὴν ἀναφέρειν, κατὰ τὸ τῆς γήματος ΠΙΤΥΨ σὺν τῷ ἀνε-
 γήτῳ ΠΙ, ὅτε ἐν ἀγίαις γραφαῖς ἔ λεκτέον ἀνηθές, ἐν καὶ
 δὴ πῶς ὀνόμασι προσηγορικῶς, ὀλιγάκις καὶ συμβῆ ἔξαιρέσ
 τὰ συνθήματος χάριν ὅτι καὶ εὐλαβείας ἐπίσκεψις πάρεχε
 ἡμῖν λαβὴν ὡς σφόδρα ἐμολόγως, ἔνομα ΠΙΤΥΨ ἐνδεδί-
 ρωτοχάζεσθαι ἴδιον ἢ πότερον, ἢ προσηγορικόν;

§. ΔΙΙΙΙ.

Πράγμα ἐν ἐπιχειρη μὲν πρὸν ἡ ἀπλήγειν ἡμᾶς τῆς ἀνακρί-
 σεως, διοριζόμεθα ὑπὸν ἐπιποθίως περὶ τῶν ἀξιωματημονέυσι.
 Ἐνταυτοῖ δὲ (α) ἀναμνησθῆναι συγκαταθέσεως, τῆς ἐν τοῖς
 πρῶ-

πρὸς τὴν ἡρημένους συμβιβασθείσης πάλυ, Μεσσίαν δῆθεν καὶ
 Ἰησοῦν μὴδένα γε ἄλλον διὰ τὸ θεόθεν ἀποκαλεῖσθαι ΠΝΨ.
 (β.) Ἐξιοσηγητότατον τέτομα ψηφίζεσθαι προσωπορικὸν εἶναι
 αὐτῶν τε, καὶ οἰκείον τῆς φύσεως καὶ τῶν προσωποκόλων κληρῶν, ἀρ-
 μεζόλιως ἀμετρολογητόν. εἰ ἂν ᾗ αὐτὸ καὶ ἀκριβείαν καὶ ὀπίθε-
 σπισμὸν τῶν ὀνομαστικῶν ἐκ ἀφείη ἴδιον νεμεζέσθαι· διότι τε (γ.)
 ἔμὴ ὑποληπτεῖν ὀπίθημα ΠΨ ὡς περ ἀλόκατον. ἀγέ δὲ! ἐξοριώδητα
 ἐπὶ πάλυ τῶν καὶ κρίσιν τὴν γραμματικὴν, ἔδεμία δὲ σαθμὴ τὸ πάλυ
 ἀδιαφόρῳ ἀκριβείας ὑπιπέτη ὀρισμῶν, ἀλλὰ τῆς χρεῖας τῆς περ-
 ξεως ὑπηρετικῆς. Διόπερ ἀλοπίας ἐξω αὐτὴ καὶ ὑποθήκη πρὸς τὸ
 δοκῆν ἀγῶ τῶ Πνεύματι ἀπευθύσθαι, καθὼς καὶ τῆς ἀλλοθι
 γραφῆς· λέγα δὴ, β. Σαμ. β. κδ. ΠΝΨ. Τῶν μὲν ἐτύμως ἴδιον
 πρὸς γε τὰς παξιλογίας τὰς κατονικὰς συμβληθῆν, ὀπίπεσον
 ἀλλοφανές ὅτι, πῶν ᾗ συνεχῶς ἐντεθῆναι, καὶ ἀ τὴν τῆς ἀναλο-
 γίας ὀπίτροπὴν ἐμφαπκοῖς παρελέγχε. Ἀποσαθήσεσθαι με-
 πυν εἰκοι λέξεως πρὸ τούτης πρὸς ἕρω διαλαβεῖν· γνωροσμά-
 των αὐτῆς εἶπερ ἔξει ὀπλέγχε, τὰ καληγορικὰ μὲν ἀροκχί σπ-
 χάσθαι. Ἐγνωροσθε ἐν ἀναγνώσει ἀμυχροῖ, πά τε καθ' ὅσον
 παρηγμένα ὀπί τὸ εὐσεβέστερον ὑπολαμβάνοντες, ἐμρὶ, τῶ πρὸ
 ἡμῶς σπυδάζοντι καὶ ἀ πρὸς τὸ μῶτερον, εὐνοῖκῶς ἔραστε.

Ψ Ψ Π Π
 Π Π